

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204069
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5314204069.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobkyne Y. P., H., F., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXX, XXX XX P., zastúpenej JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M., Advokátska kancelária so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO: 42 071 828, proti žalovaným: X/ W. L., H.. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. O. X, XXX XX P., X/ P. F., H.. Š., A.. XX.X.XXXX, W. E. XX, XXX XX P., Š., X/ G.. P. Š., P., A.. X.X.XXXX, W. F. XXX/X, XXX XX E. - M., Č. H., X/ S. L., A.. XX.XX.XXXX, W. H. Č.. XXX, XXX XX H., žalovaní v rade 1/, 2/ a 4/ zastúpení JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Moyzesova ul. 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že žalobkyňa Y. P., H.. F., A.. XX.XX.XXXX, S. W. P. - O. XXX, XXX XX P., je podielovou spoluvlastníčkou pozemku - parcely registra „C“ KN č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 1804 m², v k.ú. P., vytvoreného na základe geometrického plánu č. 20/2013 zo dňa 24.7.2013, ktorý vyhotovil G.. F. P. - L., X. P. F. X. XXX, XXX XX S., G.: XXXXXXXX, úradne overeného Okresným úradom Č., odborom katastrálnym, dňa 25.9.2013 pod č. 723/2013, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, vo výške spoluvlastníckeho podielu 1 -ice.

II. U r č u j e , že žalovaná v rade 2/ P. F., H.. Š., A.. X.X.XXXX, S. W. E. XX, XXX XX P., Š., je podielovou spoluvlastníčkou pozemku - parcely registra „C“ KN č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 1804 m², v k.ú. P., vytvoreného na základe geometrického plánu č. 20/2013 zo dňa 24.7.2013, ktorý vyhotovil G.. F. P. - L., X. P. F. X. XXX, XXX XX S., G.: XXXXXXXX, úradne overeného Okresným úradom Č., odborom katastrálnym, dňa 25.9.2013 pod č. 723/2013, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, vo výške spoluvlastníckeho podielu 1 -ice.

III. U r č u j e , že žalobkyňa Y. P., H.. F., A.. XX.XX.XXXX, S. W. P. - O. XXX, XXX XX P., je podielovou spoluvlastníčkou pozemku - parcely registra „C“ KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 969 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. P., vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/16-iny.

IV. Vo zvyšnej časti konanie z a s t a v u j e .

V. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov tohto sporu právo.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručенou súdu dňa 22.4.2014 domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: k parcele registra CKN č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 1804 m² kat. územie P., vytvorenej geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 24.7.2013, vyhotoveným G.. F. P. - L., v rozsahu 1/1-iny a k parcele registra CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 969 m², kat. územie P., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, v podiele 1/8-iny. Na pojednávaní dňa

12.11.2015 vznesla procesný návrh, v zmysle ktorého sa domáhala vo vzťahu k prvej parcele CKN č. XXX už len spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 1/2-ice, pričom zároveň žiadala určiť, že podielovou spoluvlastníčkou druhej polovice je žalovaná v rade 2/ a vo vzťahu k druhej parcele CKN č. XXX/X požadovala spoluvlastnícky podiel už len v rozsahu 1/16-iny. Uvedené vyhodnotil súd prvej inštancie ako zmenu žaloby, ktorú však nepripustil.

2. Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 8C/87/2014-133 zo dňa 12.11.2015, ktorým žalobu v pôvodnom znení (po nepripustení jej zmeny) zamietol. Prijal záver, že žalobkyňa nepreukázala, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti CKN XXX o výmere 1804 m², a to vzhľadom k tomu, že túto parcelu v podobe poľnohospodárskej pôdy v užívaní socialistickej organizácie nadobudli v minulosti Y. F. Y. Y. P., každá v 1-ici, čo vyplýva z dedičského spisu D 523/98. Žalobkyňa teda nepreukázala, akým spôsobom nadobudla vlastnícke právo od žalovanej v rade 2/. Nadobudla teda len jednu polovicu parcele CKN XXX, po svojej matke Y. F.. Druhú polovicu získala Y. P. a po nej žalovaná v rade 2/. Vo vzťahu k parcele CKN XXX/X o výmere 969 m² súd v odôvodnení poukázal na to, že parcela CKN XXX, vedená na LV č. XXX, bola vo vlastníctve Y. P. v 1-ici, S. F. v 1-ine a U. F. v 1-ine. Y. P. dedila po Q. Š. Y. S. Y. U. F. po Y. Š., Q. F.. Z dedičského spisu D 64/93 vyplýva, že v dedičskom konaní po nebohom U. F. z parcele KN XXX žalobkyňa zdedila podiel 2/32. Z dedičského spisu 6D 3/2013 vyplýva, že po nebohom D. F. z parcele CKN XXX/X dedila podiel 1/16-iny. Súd sa v závere na okraj zaoberal aj titulom nadobudnutia na strane žalovaného 4/, poukazujúc na to, že z čestných vyhlásení S.Š. F. Y. D. Š. vyplýva, že H. L. bol držiteľom pozemku XXXX vo vložke XX, následne označeného ako EN XXX/X, XXX/X, ktoré nepretržite drží, nikto si do nich nároky nerobil. Od osvedčenia jeho vyhlásenia o vydržaní uplynula viac ako 15-ročná lehota. H. L. mal prehlásiť na Notárskom úrade U.. O., že je výlučným vlastníkom parcely KN XXX/X, ktorú nadobudol titulom ústnej darovacej zmluvy v roku 1960 od svojho otca U. L., ktorý nehnuteľnosť nadobudol od nebohého otca C. L. ústnou darovacou zmluvou, ktorá bola nedopatrením zapísaná na LV č. XXX. H. L. svojmu synovi S. L. parcelu CKN XXX/X následne odpredal kúpnu zmluvou č. V 658/99. Zo záveru rozsudku vyplýva, že formálne vykazované podielové spoluvlastníctvo k PKN parcele XXXX, s ktorou je identická sporná parcela CKN XXX/X, bolo teda v dávnej minulosti, do roku 1950, zrušené reálnou deľbou zodpovedajúcou deľbe na parcele EN XXXX/X. Na strane žalobkyne teda nie je daný záujem na určení, že je spoluvlastníčkou podielu 1/8-iny k tejto parcele, keďže súd mal za preukázané, že došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, v dôsledku čoho toto podielové spoluvlastníctvo zaniklo.

3. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie žalobkyne uznesením č. konania 7Co 151/2016-165 zo dňa 15.6.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V závere okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie už v prvom rozsudku sám uviedol, že z dovtedy vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti CKN XXX. Napriek tomuto svojmu tvrdeniu však ani čiastočne žalobnému návrhu nevyhovel. V závere tiež poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal formou prevodu vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti na žalovaného v rade 4/ a tiež i prípadnými dôvodmi, pre ktoré sa domnieval, že postačuje ústna zmluva. Vo svojich záveroch tiež konštatoval, že procesný návrh, resp. zmenu návrhu prednesenú žalobkyňou na pojednávaní dňa 12.11.2015, bolo potrebné nepochybné posúdiť ako čiastočné späťvzatie žalobného návrhu, keďže bolo zrejmé, že sa domáhala určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v menšom rozsahu, než v pôvodnej žalobe. Preto pokiaľ súd prvej inštancie jej prednes vyhodnotil ako zmenu návrhu, nebol dôvod na jej nepripustenie.

4. V nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 22.11.2016 na čl. 176 spisu petit žaloby upravila, a to tak pre prípad, že by súd hodnotil jej procesný návrh učiný už na pojednávaní dňa 12.11.2015 ako čiastočné späťvzatie žaloby alebo ak by ho vyhodnotil ako zmenu žaloby. V prípade, že by bol vyhodnotený ako čiastočné späťvzatie žaloby, požadovala prvým výrokom určiť, že je podielovou spoluvlastníčkou parcely registra CKN č. XXX v rozsahu 1/2-ice, v druhom výroku požadovala určiť, že žalovaná v rade 2/ je vo vzťahu k totožnej parcele podielovou spoluvlastníčkou druhej polovice, v treťom výroku žiadala určiť, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou parcele CKN č. XXX/X v rozsahu 1/16-iny, štvrtým výrokom žiadala konanie zastaviť v časti o určení, že vo vzťahu k parcele CKN č. XXX je výlučnou vlastníčkou (z obsahu i logiky veci je zrejmé, že späťvzatie sa týkalo 1-ice, ktorú druhým výrokom žiada určiť v prospech žalovanej 2/, v nadväznosti na vykonané dokazovanie) a piatym výrokom žiadala konanie zastaviť vo vzťahu k parcele CKN č. XXX/X, konkrétne podielu v rozsahu 1/8-iny (opäť z obsahu i logiky veci je zrejmé, že späťvzatie sa týkalo 1/16 - iny).

5. Na pojednávaní dňa 15.2.2017 súd v rámci predbežného právneho posúdenia vyhodnotil uvedené podanie žalobkyne ako čiastočné späťvzatie žaloby (i v nadväznosti na samotné závery odvolacieho súdu), o ktorom v súlade s § 145 ods. 2 CSP rozhodol v rozhodnutí vo veci samej. V časti druhého požadovaného výroku však konštatoval zmenu žaloby. Na uvedenom pojednávaní žalobkyňa vo vzťahu k parcele CKN XXX/X zároveň doplnila skutkové tvrdenia, keď uviedla, že v nadväznosti na vykonané dokazovanie, najmä na výsluch svedka H. W., sa tejto parcely reálna deľba nedotkla, podielové spoluvlastníctvo zostalo zachované. Uvedené súd vyhodnotil tiež ako zmenu žaloby spočívajúcu v zmene rozhodujúcich skutkových tvrdení, ktorú práve v nadväznosti na vykonané dokazovanie, vo vzťahu ku ktorému ustálil, že môže byť podkladom pre rozhodnutie súdu o zmenenej žalobe, pripustil. Urobil tak uznesením č. k. 8C/87/2014-248- zo dňa 22.8.2018, ktorým pripustil zmenu žaloby vo vzťahu k parcele CKN XXX tak, že jej vlastníčkami sa stane žalobkyňa a žalovaná 2/, obe v rozsahu 1 -ice a vo vzťahu k parcele CKN XXX/X sa žalobkyňa stane vlastníčkou podielu v rozsahu 1/16 - iny. Súd tak učinil i v zmysle záverov odvolacieho súdu, ktorými sa cítil byť viazaný. Uvedené zostalo po zrušení veci predmetom sporu, vo vzťahu ku ktorému súd zameral i dokazovanie. Dokazovanie v podstate zopakoval, vykonal ho oboznámením listinných dôkazov a doplnením skutkového stavu, v súlade s § 150 ods. 2 CSP. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery:

6. Z geometrického plánu č. XX/XXXX súd zistil, že parcela CKN XXX je identická s parcelou EKN XXXX/X, obe o výmere 1804 m².

7. Z výpisu z LV č. XXX vyhotoveného dňa 5.11.1998 súd zistil, že vlastníkom parcely CKN XXX kat. územie P. sú Y. P. v jednej 1, S.Á. F. v 1, U. F. v jednej 1, a to na základe dedičského rozhodnutia vydaného vo veci sp. zn. 2D/579/85. Z výpisu z LV č. XXXX súd zistil, že vlastníkom parcely CKN XXX/X o výmere 962 m² je S. L., a to na základe darovacej zmluvy V 2147/96 a kúpnej zmluvy V 658/99.

8. Z dedičského spisu D 523/98, z rozhodnutia zo dňa 04.12.1980 vydaného v dedičskej veci po nebohej Q. Š., súd zistil, že dedičstvo pozostávajúce zo starého dreveného domu č. X, parcely XXXX/X pod domom č. X a poľnohospodárskej pôdy v užívaní socialistickej organizácie nadobudli Y. F., H.. Š. Y. Y. P.Á., H.. Š., každá v jednej 1.

9. Z dedičského spisu 2D/579/85, z rozhodnutia zo dňa 17.1.1986 vydaného v dedičskom konaní po nebohej Y. F., H.. Š., súd zistil, že poľnohospodársku pôdu v užívaní socialistických organizácií a v súkromnom užívaní o výmere 3850 m² nadobudla žalobkyňa, bez povinnosti vyplatiť ostatných spoludedičov.

10. Z dedičského spisu D 64/93, z rozhodnutia zo dňa 01.6.1995 vydaného v dedičskom konaní po nebohom U. F., súd zistil, že z jednej 1-iny v parcele KN XXX o výmere 1586 m² a záhrady o výmere 98 m², zapísanej na LV č. XXX, dedil S.Š. F. 2/8 a D. F. 2/8.

11. Zo spisu 6D/3/2013, z osvedčenia o dedičstve zo dňa 20.6.2013, súd zistil, že v dedičskom konaní po nebohom D. F., parcelu CKN XXX/X zapísanú na LV XXX pod B 17 v 1/16 dedila žalobkyňa.

12. Zo správy E. P. súd zistil, že pozemok CKN XXX bol vedený na evidenčnom liste č. XXX na S. Y. U. F.. Pozemok CKN XXX/X bol vedený na evidenčnom liste č. XXXX na S. L.. Evidencia platenia kontingentov v obci P. sa nenachádza, daň z nehnuteľnosti za pozemok CKN XXX nebola platená, za pozemok XXX/X daň platil od roku 1996 S. L..

13. Zo správy Okresného úradu Č., katastrálny odbor, súd zistil, že parcela CKN XXX bola priradená k parcele EN pred THM XXXX/X. Užívateľkou bola Y. F., H.. Š.. Parcele CKN XXX/X bola pridelená parcela EN pred THM XXXX/X, užívateľom bol G.. U. L.. V roku 1981 bolo užívanie parcely EN pred THM XXXX/X vedené na Y. F. a bol založený LV č. XXX.

14. Z čestného vyhlásenia S. F. Y. D. Š. súd zistil, že H. L. je držiteľom pozemku č. XXXX vo vložke XX, EN XXX/X, XXX/X, kat. územie P., ktoré nepretržite drží, nikto si nároky do týchto nehnuteľností nerobil. Vyhlásenie bolo spísané dňa 18.3.1993 podľa zákona č. 293/92 Zb.

15. Súd sa ďalej oboznámil s PKN vložkami č. XX Y. XXX, geometrickým plánom č. XX/XXXX vyhotoveným G.. P. a mapami PKN, EN pred THM a KN.

16. Z výpisu z LV č. XXXX na parcelu registra „E“ KN XXXX/X o výmere 1804 m² súd zistil, že vlastníckmi tejto parcele sú W.B. L. v 1, P. F. H.. Š. v 3/6, D. Š. 1/16, Y. P. 1. Z výpisu z evidenčného listu vyplýva, že užívateľom parcele EN XXXX Y. XXXX je Y. F., H.. Š..

17. Z osvedčenia vyhlásenia o vydržaní spísaného vo forme notárskej zápisnice N 326/98, Nz 326/98 vyplýva, že H. L. vyhlásil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - parcele KN XXX/X o výmere 969 m², totožnou s časťou parcele KN XXX, ktorú nadobudol titulom ústnej darovacej zmluvy v roku 1960 od svojho otca U. L., ktorý tieto nehnuteľnosti nadobudol od svojho nebohého otca C. L., tiež ústnou darovacou zmluvou. Parcela KN XXX/X bola nedopatrením zapísaná na LV XXX. Tieto nehnuteľnosti patria žalovanému 4/ na základe reálnej del'by, ktorej bol účastným ešte C. L.. Od tejto doby užíva nehnuteľnosti H. L. pokojne, nerušene, dobromyseľne a ako svoje vlastné, nikto mu v úžitku nebránil, do výkonu vlastníckeho práva nezasahoval, preto nadobudol vlastnícke právo vydržaním podľa § 134 Zákona č. 47/92 Zb.

18. Svedok H. W. na ohliadke uviedol, že parcelu XXX užívala pani Š., babka navrhovateľky. Nevie, či tu boli spory o užívanie, oni sa tu hrávali ako chlapci, behávali, nikto im nebránil. Parcelu XXX/X užívali všetci, čo bývali v starom zbúranom dome, teda Š. Y. L., nič nebolo vyčlenené, po dvore sa chodilo spoločne. Nevie, kto užíval nejakú časť, vie, že to bolo spoločné. Pokiaľ vie, chalupu smerom nadol postavil F. L. s manželkou a potom, keď zomrel, zostala tam bývať jeho žena a býval tam ďalší brat H. s manželkou.

19. Svedkyňa Y. M., dcéra žalobkyne, na pojednávaní uviedla, že parcela XXX patrila jej prababke Q. Š., po ktorej smrti ju dedila jej dcéra, potom jej matka - žalobkyňa. Dane a poplatky platila pani Š., potom F., teraz jej matka. Pani P. Y. F. boli sestry, ktoré sa dohodli, že keďže tu pani F. býva, ona bude mať parcelu XXX. Pani P. mala svoje pozemky vydelené v extravilánoch. Pozemok, kde bol starý drevený dom, mali v podieloch obe sestry. Tieto sa ešte za života medzi sebou dohodli. Na parcele XXX/X bol postavený starý drevený dom, ktorý t.č. už nestojí. V jednej časti bývala rodina Š., v druhej L.. Parcela bola v celku, v strede sa nachádzali hospodárske budovy a chlievy. Pozemky smerom nadol od starého domu sa užívali spoločne, smerom dohora to užívala ich rodina, jej prastará matka, ako aj matka.

20. Svedok H. L. na ohliadke uviedol, že parcelu smerom nadol od starého rodinného domu užívala rodina L. Y. Š. užívali tú časť pozemku, ktorá sa nachádzala za starým rodinným domom, kde si matka žalobkyne postavila dom. Nezastavaná časť v strede bola spoločným dvorom a prístupovou cestou. Z pozemku za humnami platili kontingenty a dane jeho rodičia.

21. Svedok G. L. na ohliadke uviedol, že sa narodil v starom rodinnom dome, polovicu parcele, ktorá je naľavo smerom dole užívala rodina L., vrátane hospodárskych budov, ktoré už nestoja. Zo starého rodinného domu oni užívali dom č. X, Š. dom č. X, cesta bola užívaná ako dvor. Nepísané bolo, že oni užívali doľava, Š. doprava. Rodičovský dom navrhovateľky, ako aj za tým šopa a humná boli Š., ktorí to užívali.

22. Po zrušení veci odvolacím súdom žalobkyňa v podaní zo dňa 22.11.2016 skutkový stav doplnila. Vo vzťahu k parcele CKN XXX uviedla, že nárok, ktorý vo vzťahu k nej uplatňuje, je nesporný po skutkovej, dôkaznej aj právnej stránke, pretože ide o spoluvlastnícky podiel, ktorý žiaden zo žalovaných nenamietal a nerobil si naň právny nárok a ktorý všetci žalovaní uznali iba žalobkyňi. Podotkla, že parcela CKN XXX bola vytvorená z parcely XXXX/X, nie z parcely XXXX/X. Parcela CKN XXX bola pôvodne v pozemkovej knihe zapísaná ako parcela XXXX, po ROEPe XXXX/X. Ide len o podlomenie, výmera zostala zachovaná. Vo vzťahu k parcele XXXX došlo k del'be, a to tak, že parcela v súčasnom stave CKN XXX o takejto výmere už bola reálne vydelenu časťou, ktorej výlučnou vlastníčkou sa stala Q. Š.. Tá ju teda reálnou del'bou už nadobudla. Uvedené sa však v pozemkovej knihe nezaznamenalo. (Reálnu del'bu preukazovali aj čarovacou zmluvou na čl. 30, darovacou zmluvou čl. 31, predmetom ktorej bol prevod parcely XXXX/X, ktorá v súčasnosti predstavuje parcely CKN XXX/X Y. XXX/X, teda, že pozemkovoknižní spoluvlastníkmi disponovali s už reálne vydelenými parcelami). Do dedičstva prešiel teda celý pozemok, ktorý v reálnej del'be nadobudla právna predchodkyňa. Z neho zdedila polovicu F. a polovicu P.. Uvedené sporným nebolo. Vo vzťahu k parcele CKN XXX/X, pôvodne vytvorenej z pozemkovoknižnej parcely XXXX, poukazovala na závery odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že súd prvej inštancie sa nezaoberal a nehodnotil dôvody, pre ktoré sa žalovaný v rade 4/ nesprávne domnieval,

že na nadobudnutie vlastníctva k pozemku postačuje ústna zmluva. Poukázala tiež na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, v ktorej sa pri posúdení dobromyseľnosti držby právny omyl iba výnimočne považuje za ospravedliteľný. Na pojednávaní dňa 15.2.2017 skutkové tvrdenia doplnila. Zmenou žaloby žalobkyňa vyhovuje aj požiadavke samotnej žalovanej v rade 2/. Parcely CKN XXX/X sa na základe dokazovania, najmä obhliadky a výsluchu svedka W., nedotkla reálna deľba pred rokom 1950, ale zostalo k nej zachované podielové spoluvlastníctvo tak, ako to bolo evidované v pozemkovej knihe. Táto parcela bola užívaná spoločne v ideálnych podieloch. Aj preto žalobkyňa vzala žalobu v časti späť a žiada už len podiel 1/16-iny, ktorá zodpovedá tomu, že rodina Š. mala vlastníť polovicu tohto pozemku. Naliehavý právny záujem žalobkyňa považuje teda za daný, nakoľko sa cíti byť podielovou spoluvlastníčkou. Na liste vlastníctva ide o nesprávny formálny zápis. Žalovaný v rade 4/ nemôže odvodzovať svoju dobromyseľnosť vyhlásením D. Š., ktorý nebol v tom čase podielovým spoluvlastníkom. Poprela titul, od ktorého žalovaný 4/ svoju držbu odvodzoval. Vo vyhlásení o vydržaní boli uvedené nepravdivé skutočnosti. Čestné prehlásenia majú vady spočívajúce jednak v nesprávnej identifikácii a osoby, ktoré ich dávali, neboli výlučnými vlastníkmi pozemku. Svedok W. uviedol, že rodiny Š. Y. L.Š. užívali tento pozemok spoločne. Takýto zápis vlastníckeho práva dokladujú aj mapy, na základe ktorých rodiny žili spolu, pričom parcely si podelili, ale niektoré zostali v podielovom spoluvlastníctve, a to i parcela CKN XXX/X, na ktorej sa nachádzali rodinné domy oboch rodín, hospodárske budovy oboch rodín, dvor sa užíval spoločne. Podielové spoluvlastníctvo teda zostalo zachované. K uvedenému tiež udala, že rodina L. má vo výlučnom vlastníctve parcely CKN XXX, XXX/X Y. XXX/X a rodina Š. parcely CKN č. XXX, XXX/X Y. XXX/X. Ide o pomer zhruba rovnaký, preto i parcela XXX/X by mala mať zachovaný pomer. Už v pozemkovoknižnej vložke je zápis v prospech oboch rodín pol na pol. Žalovaný v rade 4/ si teda neoprávnene prisvojil parcelu do výlučného vlastníctva. Vo vzťahu k podlomeniu parcely CKN XXX uviedla, že k nemu došlo geometrickým plánom, ktorý bol vyhotovený ako technický podklad pre osvedčenie vyhlásenia o vydržaní pre H. L., ktorý osvedčoval svoje vlastnícke právo k parcele XXX/X v 1/1-ine.

23. Žalovaní v rade 1/, 2/ a 4/ po zrušení veci na svojich tvrdeniach produkovaných v spore zotrvali. Pôvodne požadovali žalobu naďalej celú zamietnuť. Žalovaní v rade 1/ a 2/ v priebehu sťažnostného konania, nakoľko podali sťažnosť proti pripusteniu zmeny žaloby, poukazovali vo vzťahu k parcele CKN XXX na neurčitost' týkajúcu sa špecifikácie predmetu dedičstva v dedičskom konaní po nebohej Y. F., ktoré boli pre súd novými, doposiaľ neprodukovanými tvrdeniami. Napokon však na pojednávaní dňa 11.11.2020 vo vzťahu k prvému požadovanému výroku žalovaní 1/ a 2/ vyjadrili súhlas so žalobou. Žalovaný 4/ vo vzťahu k druhej parcele CKN XXX/X naďalej zotrval na svojich vyjadreniach, poukazujúc tiež na to, že žalobkyňa nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Vlastnícke právo si žalovaný 4/ vysporiadal osvedčením, vychádzal zo stavu po reálnej deľbe, ostal v držbe i úžitku, pričom žalobkyňa reálnu deľbu nepopierala, a preto nie je dôvod na to, aby nebol považovaný za dobromyseľného. Poukázal na zápisy na evidenčných listoch k stavu EN pred THM, tiež na výpoveď svedkov vo vzťahu k tejto parcele, ktorú žalovaný v rade 4/ nadobudol na už v roku 1960 ústnou darovacou zmluvou. Nebohý H. L. si mohol započítať preto vydržaciú lehotu predchodcu. Na tejto parcele stoja hospodárske budovy a rodinný dom, pričom rodinný dom staval nebohý H. L.. Nie je preto zrejmé, prečo by ho bol staval na spoločnom pozemku.

24. V priebehu sporu došlo k zmene žalovaného v rade 3/ z dôvodu prevodu v podobe darovania z pôvodného žalovaného 3/ na súčasného žalovaného v rade 3/, o čom súd rozhodol uznesením č. konania 8C/87/2014-248 zo dňa 22.8.2018, ktorým zároveň pripustil zmenu žaloby vznesenú žalobkyňou dňa 22.4.2014.

25. Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX čl. 284, aktuálneho, obstaraného v súlade s § 185 CSP, mal súd zistené, že vo vzťahu k parcele registra EKN č. XXXX/X - orná pôda o výmere 1804 m² je evidované podielové spoluvlastníctvo v prospech žalovanej v rade 1/ v podiele 1-ice, žalovanej v rade 2/ 3/16-ín, žalovaného v rade 3/ 1/16-iny a žalobkyne v 1-ine.

26. Súd v uvedenom spore, v konaní o rozhodovaní o zmene žaloby, vykonal aj dopyt na Okresný úrad Č., odbor katastrálny, z ktorého odpovede zo dňa 20.7.2020 čl. 286 spisu vyplýva, že na základe vyjadrenia z technického oddelenia je geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 24.7.2013 ku dňu doručenia

žiadosti súdu, teda k 13.7.2020, zapísateľný. Rovnako tak je zapísateľný i petit rozhodnutia. V tomto smere súd poukazuje na to, že spolu so žiadosťou bolo príslušnému Okresnému úradu v Č. zaslané i uznesenie o pripustenej zmene žaloby, takže vyjadrenie sa týkalo už zmenenej žaloby.

27. Podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX na čl. 288 spisu svedčí vlastníctvo k parcele registra „C“ KN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 969 m², v 1/1-ine žalovanému v rade 4/.

28. Žalovaný v rade 3/ vo svojom vyjadrení, doručenom súdu po pripustení zmeny žaloby, dňa 7.9.2020 na čl. 307 spisu, uznal vlastnícke právo žalobkyne, jej žalobu rešpektuje v znení pripustenej zmeny, nemá žiadne námietky, či pripomienky, pretože o predmete sporu, jeho vzniku a historickom vývoji mu nie je nič známe.

29. Podľa § 137 c CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Obč. zák. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

30. Základným predpokladom prípustnosti určovacej žaloby je preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu, ktorý je spravidla daný tam, že bez určovacieho výroku súdu by právne postavenie žalobcu zostalo neisté, resp. by bolo jeho právo ohrozené. Naliehavý právny záujem je daný vždy, ak sa má určovacou žalobou, resp. určovacím výrokom súdu dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. V nadväznosti na žalobkyňou tvrdený a preukazovaný skutočný stav a stav zapísaný na listoch vlastníctva súd ustálil danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vo vzťahu k parcele CKN XXX sa súd zaoberal i tým, či bude rozhodnutie súdu v požadovanom výroku I. a II. i materiálne vykonateľné, do katastra nehnuteľností zapísateľné. V tomto smere sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne (nesporným), že ak by súd rozhodol len o výroku I., v zmysle ktorého by sa žalobkyňa stala podielovou spoluvlastníčkou v 1/2-ici, druhá polovica by zostala nevysporiadanou, nebolo by pre Okresný úrad v Č., odbor katastrálny, zrejme, v akom podiele ju má zapísať v prospech podielových spoluvlastníkov zapísaných na LV XXXX k parcele registra „E“ KN XXXX/X, ku ktorej sú žalovaní v rade 1/ podielovým spoluvlastníkom v 1/2-ici, žalovaná v rade 2/ 3/16-ín, žalovaný v rade 3/ 1/16-iny a žalobkyňa v 1/4-ine, pričom podľa geometrického plánu navyše táto „E“ parcela zaniká a vznikla by tak duplicita. V nadväznosti na uvedené súd považoval naliehavý právny záujem za daný i na určení v zmysle II. výroku, hoci nešlo o určenie v prospech žalujúcej žalobkyne. V týchto súvislostiach poukazuje aj na odsek 26. tohto odôvodnenia.

31. Druhou procesnou podmienkou úspešnosti určovacej žaloby je nerozlučný okruh strán sporu, ktorý tvoria všetci na listoch vlastníctva zapísaní podieloví spoluvlastníci. Porovnaním spoluvlastníkov zapísaných na listoch vlastníctva s okruhom oboch strán sporu, uvedených v žalobe, resp. pripustených

do konania v priebehu sporu (viď. aj vyššie uvedené procesné rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému 3/), súd dospel k záveru, že je splnená i podmienka § 77 CSP (nerozlučné procesné spoločenstvo).

32. Z dôvodov, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení mal súd daný a mal riadne ustálený i okruh žalovaných, preskúmal žalobkyňou uplatnené právo z vecnej stránky. Žalobkyňa sa pozitívnu určovacou žalobou, v znení jej pripustenej zmeny, domáhala určenia vlastníckeho práva k dvom nehnuteľnostiam v katastrálnom území P.: novovytvorenej parcele CKN XXX - trvalé trávne porasty o výmere 1804 m² (vytvorenej geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 24.7.2013, vyhotoveným G.. F. P. - L.), totožnej s parcelou registra „E“ KN č. XXXX/X (o rovnakej výmere), a to k podielu 1/2-ice a k parcele CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 969 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k podielu 1/16-iny. Aby bola žalobkyňa úspešnou, musela preukázať, že v požadovanom podiele obe nehnuteľnosti nadobudla.

33. Vo vzťahu k parcele CKN XXX žalobkyňa od počiatku tvrdila reálnu deľbu v dávnej minulosti, ktorú podľa názoru súdu i preukázala (nielen listinnými dôkazmi, ale i výsluchom svedkov) a ktorú potvrdila i strana žalovaná (žalovaní 1/, 2/, 3/). Táto skutočnosť nebola medzi stranami spornou. Žalobkyňa sa domáhala teda určenia vlastníckeho práva k ideálnemu podielu 1/2-ice k parcele CKN XXX, ktorá by už mala tvoriť reálne vydelenu časť pôvodnej nehnuteľnosti PKN XXXX.

34. Podľa rozhodnutia č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky uverejnenej v zbierke IV u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemno-knižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31. 12. 1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa uvedeného rozhodnutia č. 911/1932 ÚZ treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním).

35. Rozhodnutiami vydanými v dedičskom konaní po Q. Š. (D 523/98) a Y. F. (2D/579/85 - ktoré je i nadobúdacím titulom vlastníctva u žalobkyne) žalobkyňa preukázala právne nástupníctvo z Q. Š., ktorej svedčil zápis v pozemkovej knihe, ktorá bola reálnej deľby účastnou, cez Y. F. až na seba. Predmet dedenia žalovaní 1/ a 2/ spočiatku nespochybňovali, začali tak robiť až v sťažnostnom konaní (v konaní o ich sťažnosti podanej proti uzneseniu, ktorým súd pripustil zmenu žaloby), čo súd považoval za účelové. V nadväznosti na ich následné vyjadrenie učinené na poslednom pojednávaní (i v záverečnom prednese), na ktorom vyjadrili súhlasné stanovisko s prvým i druhým požadovaným výrokom, súd sa potom týmto tvrdením z dôvodu nadbytočnosti a neefektívnosti viac nezaoberal. Ustálil, že predmet dedenia bol už v samotnom rozhodnutí vydanom po Q. Š. označený ako parcela XXXX zapísaná vo vložke XX. Stotožnenie parciel žalovaní nesporeovali.

36. Vo vzťahu k prvému požadovanému výroku, teda podielu 1/2-ice v parcele č. XXX, súd vyhodnotil žalobu počas celého konania za nespornú, zároveň za preukázanú, teda za dôvodnú. Vlastníctvo žalovanej 2/ ako právnej nástupkyne Y. P., ktorá dedila po Q. Š. spolu s Y. F. po 1 - ici, teda vlastníctvo k 1-ici mal súd rovnako za nesporné a preukázané. Rozhodol o ňom II. výrokom. V tejto časti odkazuje i na odsek 30. tohto odôvodnenia.

37. Vo vzťahu k parcele CKN XXX/X žalobkyňa pôvodne tvrdila tiež reálnu deľbu, na základe vykonaného dokazovania (dôvodiac najmä výsluchom svedka H. W.) svoje rozhodujúce skutkové tvrdenia k pôvodnému nadobúdaciemu titulu (u právnych predchodcov) zmenila. K tejto nehnuteľnosti tvrdila ďalej existenciu podielového spoluvlastníctva. Súd túto zmenu spočívajúcu v zmene rozhodujúcich skutkových tvrdení, pripustil, nakoľko ustálil, že doteraz vykonané dokazovanie môže byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenej žalobe. Súd mal v spore preukázané, že parcela CKN XXX/X bola vytvorenou z parcely XXX, pôvodnej EN pred THM XXXX/X, predtým ako PKN XXXX. Vo vzťahu k tejto parcele súd poukazuje na to, že pôvodný zápis v pozemkovoknižnej vložke XXX pojednáva o

pozemkoch urbárskych, teda pozemkoch nachádzajúcich sa na plochách urbárskych spoločenstiev. Takýchto nehnuteľností sa deľba dotknúť nemohla. Dedili sa len podiely, nie pozemky ako celok. Tie boli totiž nedeliteľné, členovia urbárov mali v nich podiely ideálne, nie reálne. Súd poukazuje v tomto smere na pár skutočností z historického kontextu. Zákonným článkom LIII/1871 boli upravené majetkové pomery bývalých urbárikov tak, že k lesom a pasienkom v tých častiach chotára, ktoré sa nedali rozdeliť, vzniklo, vzhľadom na racionálne obhospodarovanie, spoluvlastníctvo. Zavedením zákonného článku do praxe sa vo vzťahu k lesom a pasienkom začali vytvárať urbárske spoločenstvá (dnešná spoločná nehnuteľnosť). Zákonný článok XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a hôľ, ako aj hospodárskej správy spoločne užívaných lesov a hôľ, ktoré boli nedeliteľným vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbárikov obmedzil deliteľnosť podielov medzi vlastníkmi (nedielne lesy), vyplývalo to hlavne z racionálneho obhospodarovania čím najväčšieho územia - plochy (deliteľnosť prichádzala do úvahy iba v prípade komposesorátneho lesa) a o hospodárení spoločných nedielnych lesov rozhodovalo valené zhromaždenie princípom väčšiny. Zákonný článok X/1913 o nedeliteľných spoločných pasienkoch upravoval spravovanie prostredníctvom pasienkovej spoločnosti - pasienková spoločnosť, ako právnická osoba, figurovala aj ako vlastník zapísaný do pozemkovej knihy (z tohto dôvodu sa s jej zápisom na LV môžeme stretnúť aj dnes) a v pozemkovej knihe zapísaní jednotliví spoluvlastníci spolu s veľkosťou ich podielov (spoluvlastníci vytvorili pasienkovú spoločnosť z dôvodu jednoduchšieho obhospodarovania). V období rokov 1945 - 1989 nastal v samotnom pozemkovom práve, hlavne v súkromnom obhospodarovaní vlastníkmi, úpadok. Úlohu obhospodarovateľa na seba prebral štát. Zákonný článok X/1913 bol zrušený zákonom SNR č. 81/1949 Zb. o úprave pomerov pasienkového majetku a zmenu v obhospodarovaní lesov priniesol zákon SNR č. 2/1958 Zb. o úprave pomerov spoločne obhospodarovovaných lesov. Prijatím oboch zákonov došlo k zrušeniu pasienkových a lesných spoločenstiev a ich obhospodarovanie prešlo pod spoločnosť - štát. Vlastníctvo pasienkov k spoločným pasienkom prešlo do vlastníctva družstiev a spoluvlastníci sa ex lege stali členmi družstva, zatiaľ čo spoločné lesné pozemky boli odovzdané do obhospodarovania krajským správam lesov. V súčasnosti dedenie podielov k pozemkom tohto typu, teda v takzvaných urbároch, je upravené v špeciálnom zákone o pozemkových spoločenstvách, ten pri prechode vlastníctva na inú osobu kladie aj v súčasnosti určité obmedzenia, napr. výmera podielu nesmie klesnúť pod dvetisíc štvorcových metrov.

38. Súd ustálil, že vo vzťahu k celej pôvodnej PKN parcele XXXX, teda i k parcele CKN XXX/X, ktorá je s jej časťou totožná, existovalo a naďalej existuje podielové spoluvlastníctvo. Spoluvlastníctvo a spoločné užívanie tejto parcely potvrdil i svedok H. W.. Preto pokiaľ súd prijal záver, že žalobkyňa zdedila ideálny podiel v tejto nehnuteľnosti, zaoberal sa ďalej výškou tohto podielu. Vychádzajúc z dedičských rozhodnutí (odsek 10.a 11. Tohto odôvodnenia) je zrejmé, že žalobkyňa nadobudla požadovaný podiel 1/16-iny. V tomto smere súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že bez ohľadu na to, či bol predmetom dedenia podiel v parcele XXX/X, X Y. X, stále šlo o spoločnú parcelu XXX totožnú s pôvodnou EN pred THM XXXX/X o výmere 1864 m², a teda pôvodnou PKN XXXX, pričom tieto tri parcely (XXX/X, XXX/X Y. XXX/X) v súčte túto výmeru i ku dňu rozhodovania súdu predstavujú. A keďže podielové spoluvlastníctvo k parcele XXX (EN pred THM XXXX/X = PKN XXXX) nezaniklo, podľa názoru súdu žalobkyňa má svoj podiel zachovaný vo všetkých z týchto parciel, teda i v parcelách XXX/X/X.

39. Vo vzťahu k parcele CKN XXX/X sa súd zaoberal aj obranou žalovaného 4/, ktorému svedčil ku dňu rozhodovania súdu zápis na LV č. XXXX v 1/1-ine. Jeho obrana bola viac menej všeobecnou, nebola dostatočne konkrétnou. Pri pozitívnej určovacej žalobe sa však súd titulom žalovaného v rade 4/ zaoberal len okrajovo (predmetom sporu nebolo určenie, že žalovaný 4/ nie je vlastníkom, ale určenie, že vlastníčkou žalovaného podielu je žalobkyňa, ktorá musela svoje vlastníctvo i preukázať), a to i v nadväznosti na závery odvolacieho súdu. Podľa názoru súdu, vychádzajúc už z vyššie uvedeného, že pôvodná parcela, s ktorou je súčasná CKN XXX/X totožná, bola urbárskou, nemohol byť žalovaný v rade 4/ dobromyseľným, a to nielen pre dva tvrdené ústne nadobúdacie tituly, ale už preto, že pôvodný pozemkovoknižný spoluvlastník C. L.Š. nemohol previesť viac (nad rámec svojho podielu zapísaného v pozemkovej knihe), než mal, pokiaľ od ostatných podielových spoluvlastníkov ich podiely nekúpil, resp. ak nedošlo k inému prevodu ich podielov. Súd teda nemal ani tvrdené, ani preukázané, že by C. L. vôbec mohol ústne previesť žalovanému v rade 4/, resp. jeho predchodcovi, uvedenú nehnuteľnosť. Na okraj súd poukazuje aj na to, že evidenčné listy nie sú dôkazmi preukazujúcimi vlastníctvo, majú relevanciu len k užívaciemu stavu, ktorý má význam práve pri posudzovaní existencie reálnej deľby, nie však pri podielovom spoluvlastníctve. V nadväznosti na uvedené súd preto nemohol inak, než vychádzať z listinných dôkazov produkovaných žalobkyňou, z ktorých nepochybne predmet dedenia, vrátane samotného právneho nástupníctva, vyplýva.

40. Záverom súd len na okraj považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu k IV. výroku, ktorým súd v časti konanie zastavil, považoval zákonné podmienky v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP za splnené. Žalovaní 1/, 2/ a 4/ s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadrili prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní súhlas. Súhlas žalovaného 3/ mal súd daný jeho písomným vyjadrením k už zmenenej žalobe. Súd nepovažoval za potrebné, ale ani za hospodárne, či efektívne, žalovaného 3/ vyzývať samostatne k vyjadreniu súhlasu so zastavením konania.

41. O trovách tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože dospel k záveru o pomernom úspechu a neúspechu strán. Vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ustálil zavinenie na zastavení konania na strane žalobkyne, ktorá vzala žalobu v časti späť zrejme pod ťarchou dôkazov. Predovšetkým však nekonkretizovala dôvod späťvzatia, z ktorého by vyplývalo, že tak učinila práve pre správanie sa žalovaných. Túto časť bolo možné analogicky započítať do tzv. úspechu, resp. neúspechu strán. Pomer úspechu/neúspechu strán súd vyhodnotil za rovnaký. Vo vzťahu k požadovanému výroku II, ktorý bol pôvodne čiastočne vzatý späť, došlo k zmene žaloby, ktorú pripustil, teda možno hovoriť o totožnej časti, resp. totožnom predmete sporu. Procesne sa s tým súd však potreboval vysporiadať dvoma samostatnými rozhodnutiami. Podľa názoru súdu v danom spore tak žiadnej zo strán neprináleží právo na náhradu trov konania. A to rovnako i vo vzťahu k žalovanému 3/, i vzhľadom na jeho vyjadrenia, keď si náhradu trov konania ani neuplatnil, pričom vychádzajúc zo spisu mu ani žiadne trovy v tomto konaní nevznikli (vo vzťahu k nemu súd aplikoval aj ustanovenie článku 17 CSP, konajúc hospodárne, bez potreby vydávania ďalšieho rozhodnutia o výške náhrady trov, ktorá by predstavovala v danom prípade 0,- €).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.